

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Sandu Serghei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ZABULICA Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2018– 18.06.2020;

Instanța de apel: 17.07.2020 – 14.10.2020;

Instanța de recurs: 05.01.2021 – 10.02.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central, din 18 iunie 2020, Zabulica Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de administrare și răspunderea materială a bunurilor altor persoane pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 87 alin. (2) Cod penal, s-a dispus că pedeapsa complementară privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de administrare și răspunderea materială a bunurilor altor persoane pe un termen de 2 ani, urmează a fi executată de sine stătător.

Au fost admise acțiunile civile înaintate de părțile vătămate-civile și s-a încasat de la inculpat în beneficiu lui Grumațchi Ion suma de 11.500 lei, cu titlu de prejudiciu material și în beneficiu lui Lungu Tatiana suma de 1200 lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Zabulica Alexandru, acționând în mod intenționat și din interes material, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând urmările prejudiciabile și dorind

survenirea acestora, încălcând prin acțiunile sale relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor ce aparțin altor persoane, prin inducerea în eroare a persoanei, fiind deținut al Penitenciarului nr. 11 Bălți, unde la moment își ispășește pedeapsa, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor ce aparțin altor persoane, a telefonat-o pe Lungu Tatiana, cu care a făcut cunoștință, prin intermediul concubinului ultimei, Jeletzni Serghei, deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți și sub pretextul că are nevoie de careva bunuri pentru a-și rezolva probleme personale de ordin financiar, intrând la aceasta în încredere, a indus-o în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, acțiuni prin care a determinat-o să procure pentru el, în credit electrocasnice.

Ca urmare la 28.03.2018 între Lungu Tatiana și OM„INVISTA„SRL a fost încheiat contractul de împrumut XXXXX, în sumă de 10.997,00 lei, care i-a oferit posibilitatea lui Lungu Tatiana să i-a de la „ELDORADO ELECTRONIC„ SRL XXXXX în credit pentru Zabulica Alexandru un aragaz de model „Zanetti z5000 EBR„, la preț de 2999 lei, mașină de tocat carne de model „Tefal NE205138„, la preț de 1499 lei și o mașină de spălat automat de model „LG„, la preț de 6499 lei. Lungu Tatiana a încheiat contractul de împrumut în interesele lui Zabulica Alexandru și și-a asumat obligațiunile contractuale, cu condiția că ultimul va achita ratele lunare conform condițiilor contractului nr. 586 din 28.03.2018, prin intermediul unor rude de ale sale.

Tot el, continuând-și acțiunile ilegale, la fel prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană neidentificată până la momentul de față de către organul de urmărire penală, urmărind același scop, sub același pretext, iarăși telefonând-o pe Lungu Tatiana, și sub pretextul că are nevoie de careva bunuri pentru a-și rezolva probleme personale, intrând la aceasta în încredere, a indus-o în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, acțiuni prin care a determinat-o să procure pentru el, în credit electrocasnice.

Ca urmare la 03.04.2018 între Lungu Tatiana și OM„INVISTA„SRL a fost încheiat al doilea contract de împrumut XXXXX, în sumă de 8968, 00 lei, care i-a oferit posibilitatea lui Lungu Tatiana să i-a de la „ELDORADO ELECTRONIC„ SRL XXXXX în credit televizor de model „LG 43 LH430V„, la preț de 8499 lei și un mecanism pentru fixarea televizorului de model „Barkan E31.B„, la preț de 469 lei. Lungu Tatiana a încheiat contractul de împrumut în interesele lui Zabulica Alexandru și și-a asumat obligațiunile contractuale, cu condiția că ultimul v-a achita ratele lunare conform condițiilor contractului nr. 602 din 03.04.2018, prin intermediul unor rude de ale sale.

Imediat ce Lungu Tatiana a primit electrocasnicele nominalizate mai sus, le-a transmis persoanei indicate de Zabulica Alexandru.

Ulterior, după ce bunurile menționate mai sus au fost transmise de către victimă unei persoane intermediare de a lui Zabulica Alexandru, iar o altă persoană de gen masculin neidentificată până la momentul de față de către organul de urmărire penală, complice cu Zabulica Alexandru, a primit de la Grumațchi Ion în schimbul electrocasnicilor enunțate mai sus, echivalentul bănesc în sumă de 14.500 lei, s-a eschivat și a ignorat îndeplinirea angajamentului față de Lungu Tatiana, de a îndeplini condițiile stipulate în contractele de împrumut încheiate de iure de Lungu Tatiana, dar de facto bunurile erau procurate în credit, în interesele lui Zabulica Alexandru, neachitând ratele lunare, astfel, cauzându-i părții vătămate Lungu Tatiana la momentul comiterii infracțiunii, o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 19.965 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Sandu Serghei în interesul inculpatului, care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivare apelantul a invocat ilegalitatea și netemeinicia sentinței instanței de fond, menționând că în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite complet și obiectiv circumstanțele infracțiunii, locul și timpul comiterii acesteia, întregul probatoriu în cauza penală fiind bazat pe careva declarații, care nu au fost confirmate prin alte mijloace probatorii corespunzătoare. Partea acuzării a executat într-un mod neglijent obligația de cercetare sub toate aspectele, complet și obiectiv cauza, în așa mod fiind încălcat dreptul la un proces echitabil. În rezultat condamnarea s-a bazat doar pe declarațiile martorilor și părții vătămate.

Acuzarea a menționat în pledoarii că în baza descifrărilor telefonice oferite de compania de telecomunicații, s-a stabilit că telefonul de pe care a fost contactată partea vătămată se afla anume în celula unde se deținea Zabulica Alexandru, încercând să inducă instanța în eroare. Acest argument al acuzării nu a fost probat prin nimic, iar interpretările acuzatorului sunt niște insinuări.

Apărătorul a menționat faptul că, Zabulica Alexandru nu a deținut niciodată telefon în penitenciar sau cel puțin pentru deținerea acestor obiecte interzise nu a fost tras la răspundere. Arată, că prin incriminarea faptei prevăzute la alin. (2) art. 190 Cod penal se înrăutățește situația inculpatului, deoarece datorită faptului că nu a fost demonstrată implicarea celei de-a doua persoane, fapta trebuie recalificată la alin. (1) al art. 190 Cod penal, fiind evidentă încălcarea dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare.

A indicat, de asemenea că, declarațiile depuse de către partea vătămată au fost combătute prin declarațiile date de martori. Partea vătămată Lungu Tatiana, a declarat

că l-a recunoscut după voce pe Zabulica Alexandru, fiind sigură că era el, deoarece și Jeleznîi Serghei a confirmat că a transmis lui Zabulica Alexandru numărul ei de telefon. Tot ea a declarat că electrocasnicele au fost procurate de la magazinul "Xenon", iar martorul Morosan Adrian a comunicat că le-au procurat de la magazinul "Gipfel". Declarațiile făcute de martorul Jeleznîi Serghei indică asupra faptului că Lungu Tatiana nu a vorbit direct cu Zabulica Alexandru. Mai declară că din spusele Tatianeii Lungu, pe ea a sunat-o un băiat care i-a spus să procure în credit electrocasnice, precum ca să-l ajute pe Zabulica Alexandru, și toate discuțiile le-a purtat cu acel băiat.

Instanța de fond nu a soluționat chestiunile prevăzute de prevederile art. 385 Cod de procedură penală, astfel nu s-a făcut referire la probele pe care se întemeiază soluția, precum și motivele pentru care au fost respinse alte probe, cu atât mai mult, instanța nu a menționat probele care le acceptă și pe care le respinge. Instanța de fond a indicat mai întâi că acțiunile lui Zabulica Alexandru se încadrează ca infracțiune în prevederile art. 190 alin. (2) lit. b), Cod penal însă argumentarea acestei condamnări o face în baza dispoziției vechi a art. 190 Cod penal, adică dobândirea bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

Mai arată, că în sentința instanța nu a descris elementele componente ale infracțiunii imputate lui Zabulica Alexandru și nu a stabilit dacă în acțiunile descrise este o însușire, și ce anume a fost însușit bunuri sau sume de bani. Mai mult ca atât instanța constată că inculpatul a avut destul timp pentru a restitui suma de bani părții vătămate (având o stare financiară bună), în cazul că nu a avut intenția de a însuși suma respectivă, ducând-o în eroare, dar s-a preocupat de restituirea bunurilor doar după adresarea unei plângeri de către Lungu Tatiana, la care sumă de bani face referire instanța, nu se menționează.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2020, apelul avocatului Serghei Sandu în interesul inculpatului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de fond corect a pus la baza sentinței de condamnare probele administrate și cercetate în ședința instanței de judecată și suplimentar în instanța de apel, a stabilit starea de fapt și just a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului s-au încadrat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat cele invocate de apelant și nerecunoașterea vinovăției

de către inculpat, ca fiind o metodă de apărare și expunere a dezacordului său cu sentința emisă, ceea ce în situația dată nu putea echivala cu achitarea sa, după cum s-a solicitat prin apel, or, aceste argumente contravin materialelor cauzei penale, expuse supra.

La caz, instanța de apel a specificat că infracțiunea dată este îndreptată spre cauzarea de prejudicii patrimoniului persoanei, deci gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra patrimoniului decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate. Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale. Latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean. Latura subiectivă a escrocheriei se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit.

Nu s-a reținut argumentul apelantului că, de către instanța de fond, nu au fost stabilite complet și obiectiv circumstanțele infracțiunii, locul și timpul comiterii acesteia și întregul probatoriu în cauza penală se bazează doar pe declarații, care nu au fost confirmate prin alte mijloace probatorii corespunzătoare.

Partea vătămată Lungu Tatiana, care a depus sub jurământ declarații în instanța, fiind avertizată de răspundere penală, a confirmat că este sigură că a fost apelată de inculpatul, care a și determinat-o la luarea creditelor de consum pentru procurarea pentru acesta a electrocasnicelor, ultimul asigurând-o că va achita ratele creditare, totodată concubinel său Jelezni Serghei, anterior i-a spus că va da numărul ei lui Zabulica Alexandru, pentru a-l ajuta, neconcretizându-i însă ce fel de ajutor, spunându-i că Zabulica Alexandru îi va explica. Ulterior, în luna martie 2018 Zabulica Alexandru a sunat-o, *s-a prezentat* și i-a zis să-l ajute și anume să i-a bunuri electrocasnice: mașină de spălat de model LG, aragaz și o mașină de tocat carne în credit, totodată asigurând-o că-i va transmite în fiecare lună bani pentru a achita creditul. Pe Zabulica Alexandru, l-a recunoscut după voce, totodată când discuta cu Jelezni Serghei, la telefon, acesta îi comunica că acesta este numărul de telefon al lui Zabulica Alexandru și de fiecare dată ridica Zabulica Alexandru și îi transmitea telefonul lui Jelezni Serghei.

Aceste declarații coroborează cu declarațiile martorilor Grumațchii Ion XXXXX și Grumațchii Ion XXXXX, la fel vin în coroborare și declarațiile martorului Moroșan Adrian.

Ce ține de motivul că Zabulica Alexandru, nu a deținut în penitenciar telefoane și nu a fost atras la răspundere pentru deținerea obiectelor interzise, instanța de apel a

arată că nu poate fi reținut ca argument în modificarea soluției instanței de fond, or, acest fapt se combate prin probele descrise supra.

Nu s-a reținut argumentul apelantului și s-a apreciat critic de instanța de apel, că martorul Jeleznîi Serghei indică asupra faptului că Lungu Tatiana nu a vorbit direct cu Zabulica Alexandru, totodată din spusele Tatianeii Lungu, pe ea a sunat-o un băiat care i-a spus să procure în credit electrocasnice, precum ca să-l ajute pe Zabulica Alexandru, și toate discuțiile le-a purtat cu acel băiat.

În acest sens, s-a remarcat că inculpatul și Jeleznîi Seghei, se cunosc de mult timp, aceștia fiind coinculpați și condamnați pe o altă cauză penală, ambii ispășesc pedeapsa cu închisoare, astfel, acesta având interes de a-i ameliora situația lui Zabulica Alexandru, iar, conform declarațiilor părții vătămate, urmează că la moment nu mai concubinează cu Jeleznîi Serghei, totodată aceste declarații vin în contradicție cu masa probantă a cauzei penale.

Ce ține de motivul invocat că, instanța de fond nu a făcut referire la probele pe care se întemeiază soluția, precum și motivele pentru care a respins alte probe, și nu a menționat probele pe care le acceptă și pe care le respinge, nefăcând referire la probele apărării, instanța a arătat că la fel nu poate fi reținut, or, instanța de fond și-a motivat sentința în conformitate cu prevederile art. 385 Cod de procedura penală, totodată a făcut și referire la probele apărării, apreciind critic declarațiile martorilor Jeleznîi Serghei și Zabulica Artiom.

Nu s-a reținut nici argumentul că instanța de fond a indicat că acțiunile lui Zabulica Alexandru se încadrează ca infracțiune în prevederile art. 190 alin. (2) lit. b), Cod penal însă argumentarea acestei condamnări o face în baza dispoziției vechi a art. 190 Cod penal, în acest sens, instanța de fond și-a motivat soluția indicând latura obiectivă a infracțiunii în varianta de după modificări.

A fost respins argumentul că, procurarea bunurilor în credit cu condiția îndeplinirii unui angajament-achitarea procentelor, rambursarea creditului, urmează a fi calificată ca escrocherie, deoarece inculpatul până la momentul intrării în posesie a banilor/încheierii contractului, urmărea scopul însușirii acestora fără a executa angajamentul asumat, neavând intenția de a achita creditul”, precum și că inculpatul a avut destul timp pentru a restitui suma de bani părții vătămate (având o stare financiară bună), în cazul că nu a avut intenția de a însuși suma respectivă, ducând-o în eroare, dar s-a preocupat de restituirea bunurilor doar după adresarea unei plângeri de către Lungu Tatiana, sunt contradictorii.

Astfel, instanța a ținut cont de gravitatea și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal face parte din categoria celor grave, forma vinovăției - intenția, personalitatea inculpatului, la evidența medicului narcolog, psihiatru nu se află (f.d.71-72), nu a restituit prejudiciul părții vătămate, care printr-o cerere a solicitat restituirea cheltuielilor pentru transportarea electrocasnicelor în

sumă de 1200 lei (f.d.242 vol. I), anterior a fost judecat de mai multe ori, la momentul comiterii infracțiunii executând pedeapsa cu închisoare.

Ținând cont de circumstanțele expuse supra, de scopul pedepsei penale, personalitatea inculpatului, instanța de apel a apreciat ca fiind justă soluția instanței de fond că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate stabilindu-i pedeapsă cu închisoare în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal pe termen de 2 ani 6 luni cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de administrare și răspundere materială a bunurilor altor persoane pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Sandu Serghei în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de fond și de apel au dat o apreciere eronată a probelor, acestea fiind apreciate greșit, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Învinuirea este în contradicție cu definiția escrocheriei redată în dispoziția art. 190 Cod penal. Instanța de apel a motivat defectuos argumentul privind calificarea de către prima instanță a acțiunilor potrivit dispoziției modificate a art. 190 Cod penal, deoarece această calificare agravează situația recurentului, acest lucru fiind inadmisibil. Instanțele nu au stabilit cele circumstanțe care urma să stabilească la pronunțarea sentinței de condamnare și anume dacă fapta a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări.

Din concluziile ambelor instanțe nu reiese clar ce a sustras și însușit inculpatul, bunuri sau sume de bani de la partea vătămată. Acuzatorul de stat a menționat careva probe suplimentare care nu au fost cercetate nici de instanța de fond nici de apel. Cauza a fost examinată în apel fără participarea părții vătămate și civile, care urmau a se expune asupra cererii de apel. Mai mult, ședința fixată la data de 14.10.2020 trebuia să fie o ședință preliminară.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în care se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care

constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, este precedată de efectuarea verificării temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs rezultă, că recurentul critică hotărârea în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în infracțiune pentru care a fost condamnat, solicitând rejudecarea cauzei, însă nu face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Din contextul cererii de recurs, se poate de conchis cu certitudine că, critica primordială a recurentului vizează doar chestiunea de apreciere a probelor, constatarea și elucidarea circumstanțelor importante, nu s-a dat răspuns clar la ce a sustras sau însușit Zabulica Alexandru, bunuri sau sume de bani cei aparțin părții vătămate. Prin aceasta instanța de apel nu a dat o apreciere justă probatoriului administrat, formulând o concluzie greșită despre vinovăția lui Zabulica Alexandru în baza normelor de incriminare din rechizitoriu.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe aceea că, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul inculpatului, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Totodată, este indubitabil faptul că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția care este dată în urma acestei activități. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea

constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, că în cauza deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul consideră nemotivate și neîntemeiate argumentele invocate în cererea de recurs, privitor la probe suplimentare, lipsa părții vătămate și civile și faptul că ședința din 14.10.2020 trebuia să fie o ședință preliminară. În urma cercetării materialelor cauzei s-a depistat că apărarea în cadrul ședinței nu a ridicat întrebarea sau dacă participanții au careva completări sau obiecții. Conform procesului-verbal din 14.10.2020 s-a petrecut ședința de judecată în lipsa părții vătămate Lungu Tatiana, ce a confirmat prezența ei la ședință prin avizul de recepție (Vol. II, f.d. 111) dar din motive necunoscute de instanța de judecată nu s-a prezentat (Vol. II, f.d 112-115). Din acest punct de vedere, instanța de apel nu a încălcat nici o procedură de judecată ce ar tergiversa judecarea corectă a cauzei penale.

Totodată, Colegiul ține să evidențieze că, afirmațiile părții apărării precum că soluția de condamnare în privința inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, este fondată pe aprecierea eronată a probelor, lipsa elementelor infracționale pentru art. 190 Cod penal sunt neîntemeiate. Or, după cum se constată din decizia instanței de apel, precum și din sentința primei instanțe, pentru dispunerea condamnării inculpatului în baza articolelor incriminate acestuia, s-au luat în vedere toate probele acumulate de partea acuzării la etapa urmăririi penale, justificat ajungându-se la concluzia că Zabulica Alexandru se face vinovat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel în urma efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută condamnarea în privința lui Zabulica Alexandru de cele incriminate prin rechizitoriu în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunilor nominalizate.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt

obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocat, sunt vădit neîntemeiate

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sandu Serghei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe ZABULICA Alexandru XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 martie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor